

FRA
KRIGSRUM
TIL
FREDSROM

Av Neale Donald Walsch

GLOBAL
SOLUTIONS
CENTER

www.globalsolutionscenter.org/norsk

Denne artikkelen er hentet fra boken Morgendagens Gud (s. 221-225) av Neale Donald Walsch som utkom i 2005 på norsk av Cappelen Damm. Les mer om forfatteren [her](#).

Her kan det være greit med en liten forklaring. Forfatteren Neale Donald Walsch stiller en mengde spørsmål av eksistensiell art som ble besvart av en først ytre, deretter indre stemme med intet mindre enn det han påstår er Gud. På engelsk ble boken derfor hetende Conversations with God, altså samtaler med Gud. Problemet med å bruke ordet Gud er at det kan tolkes som om boken er religiøs eller kristen, hvilket det ikke er. Det kan være grunnen til at hans første bøker på norsk fikk tittelen Himmelske Samtaler for å unngå koblingen siden Norge ikke er et spesielt religiøst land.

Nedenfor er teksten til Neale Donald Walsch vanlig mens denne «gudsstemmen» er fet.

Neale: Jeg er fortsatt ikke kommet til det jeg tror vil bli den største og mest dyptgående forandringen vi vil få i våre verdensomspennende politiske og statlige systemer.

Og hva er det?

Opprettelsen av departementer på hvert styringsnivå, som fokuserer på å skape fred og spre informasjon om hva som fungerer med henblikk på å skape det best mulige for menneskeheten på hvert felt av menneskelig aktivitet.

La oss ta en titt på den siste ideen først. Til dags dato har tanken om felles løsninger ikke fått mye oppmerksomhet fra menneskenes maktstrukturer. Strålende løsninger på noen av våre mest enerverende problemer blir funnet hele tiden, mange av dem blir faktisk satt i verk og fungerer effektivt på grunnplanet nå – *men ingen kjenner til dem*. Resultatet er at vi kontinuerlig må «finne opp hjulet» fra sted til sted, over hele verden.

Nesten ethvert menneskelig problem er blitt løst et eller annet sted. Men det å dele de løsningene som er skapt av våre mest kreative hjerner, er noe menneskeslekten ikke på langt nær gjør på det nivået den har mulighet til. Den enkle anvendelsen av allerede eksisterende teknologi ville gjøre det mulig for menneskene å kartlegge funksjonelle strategier for å møte så godt som alle utfordringer.

Hva kan problemet være? Å få skapt det best mulige utdanningsprogrammet – bedre enn noe som nå blir tilbudt nesten overalt på jorden? Det er allerede gjort. Å finne en måte å finansiere nyetablerte småbedrifter på, særlig de som drives av kvinner og minoritetsgrupper, og de som har liten tilgang til entreprenørfond? Det er allerede gjort. Å sørge for helsetilbud til alle på en rimelig og effektiv måte? Det er allerede blitt gjort. Å få slutt på at en person sulter uansett vedkommendes betalingsevne? Det er allerede blitt gjort.

Hva er så utfordringen egentlig? Å kurere de frykteligste sykdommene vi kjenner til? Gjort. Å styre oss selv på en måte som gir høy livskvalitet, like muligheter og maksimal uttrykksfrihet for alle? Menneskene har allerede gjort det. Å redusere kriminaliteten ved å rydde opp i gettoer og forvandle arnestedene for kriminell atferd ved å skape nytt håp og reelle muligheter i potensielle kriminelles liv? Menneskene har allerede gjort det. *Vi vet hvordan vi skal gjøre det.*

Listen over onder er endeløs, og listen over de løsningene vi har funnet, er like lang. Problemet er ikke at vi har mislyktes i å finne løsninger, problemet ligger i at de ikke er gjort allment tilgjengelig – og i forbløffende mange tilfeller vet vi ikke engang om dem.

Hos menneskene vet ikke den ene hånden hva den andre gjør. Enda verre er det at vi faktisk *kjenner til* en løsning, men med den spinkleste begrunnelse mener vi at vi ikke kan sette den i verk. Og hva er denne begrunnelsen? *Vi har ikke råd til det!*

Vår økonomiske modell de fleste steder på denne kloden er slik at med mindre vi kan profitere økonomisk på noe, kan vi ikke få oss til å mønstre tilstrekkelig med ressurser for å løse våre vanskeligste problemer.

Dette er grunnen til at folk inntil ganske nylig har dødd over hele planeten fordi de ikke kunne få spesielle medisiner – fordi de prisene

legemiddelselskapene forlangte for medikamentene, gjorde at de lå utenfor rekkevidde for de fattigste. De samme selskapene prøvde intenst å forhindre at kopipreparater som inneholdt de samme formlene, ble introdusert på det lokale markedet, de ville at deres egne produkter skulle være de eneste som var tilgjengelige.

Men i vår verden er tilgangen til alle undrene og miraklene som utrettes av moderne medisin, stort sett et pengespørsmål, et spørsmål om hvor mye man må bruke på slike ting som livskvalitet og overlevelse.

Dette behovet for å tjene penger før hjelp og ressurser blir gjort tilgjengelige, er noe av det første som vil bli forandret når dere tar imot morgendagens Gud og den nye åndeligheten, for dere kommer til å forstå at det ikke støtter eller opprettholder livet, men skaper hindringer for det.

Dette er en helt annen diskusjon.

Ja, og akkurat nå vil jeg gjerne høre mer om denne tanken om «felles løsninger».

Etter min oppfatning er det først når vi ser andres problemer som våre problemer, og andres utfordringer som våre utfordringer -

- en etikk som er akkurat det den nye åndeligheten vil gi opphav til -

- vi vil se fordelene med å etablere et nasjonalt kontor for felles løsninger i alle land på jorden. Det er forunderlig at vi ikke har gjort det før.

Disse kontorene skal naturligvis ha dataforbindelse, og vil gi aktuelle opplysninger om hva som fungerer på hvert eneste sted på kloden, når menneskene omsider kollektivt griper tak i sine mest presserende problemer og mest avskrekkende utfordringer. Det ville innebære en overvåking av eksperimenter og dristige tiltak, og at man umiddelbart sprer nyheten om en hvilket som helst foretagende som prøvde å finne løsninger gjennom nytenkning, uansett om det lyktes eller ikke.

En slik felles database ville drastisk forkorte læringskurven til våre samfunn og fellesskap, til våre kunnskapssentre og institusjoner, til våre kampgrupper og regjeringsorganer i vår streben etter å skape et bedre liv for alle. Og jeg mener for *alle* – ikke bare for de velbeslåtte og heldig stilte.

Disse tankene er ikke mine, de kommer fra slike kreative kulturpersonligheter som Duane Elgin, Hazel Henderson, Jean Houston, Barbara Marx Hubbard, Eleanor LeCain, Jack Reed og mange flere.

Akkurat som alle klodens forsvarsdepartementer nå holder øye med urosentre og farlige soner og konfliktområder over hele verden, ville også kontoret for felles løsninger kunne holde øye med prosjekter og programmer og identifisere «løsningssoner» der en person eller organisasjon har funnet frem til en virkelig betydningsfull nyvinning som kan eksporteres andre steder og bli brukt effektivt.

Og akkurat som hæren har sine digre veggkart og sine databilder som forteller oss nøyaktig hvor det er reell eller potensiell turbulens, ville også et fredsdepartement ha like avanserte hjelpemidler til å peke ut steder der det er reell eller potensiell ro – med informasjon om *hvorfor og hvordan* det har kommet i stand.

Tanken om et «fredsrom» ble første gang lagt frem av Barbara Marx Hubbard på Democratic National Convention i USA i 1984. Hun antydte at vi trenger en ny sosial funksjon som kan «lete etter, kartlegge, forbinde og bekjentgjøre det som fungerer i USA og i verden».

Nå har Barbaras stiftelse Foundation for Conscious Evolution skapt sin egen «versjon» av dette oppsporingssystemet. Det heter Synergy Center og er tilgjengelig på internettadressen Evolve.org. «Så vidt jeg vet,» sier Barbara, «er Evolve det første forsøket på å tilby et sted der man kan identifisere og koble sammen løsninger og nyvinninger på alle felter, som kan bidra til et systemskifte på veien til et nytt samfunn. Det er fortsatt på fosterstadiet, naturligvis.»

Dette er herlige, oppfinnsomme tanker fra herlige, oppfinnsomme mennesker. Og det som er sikkert, er at mange flere forslag vil bli lagt frem av mange flere mennesker når den nye åndeligheten blir mottatt i deres kultur. Og ja, det vil forandre politikken for all fremtid.

Snart kommer dagen da menneskene ikke lenger vil bifalle eller tolerere de politiske mekanismene, manøvrene, intrigene og manipulasjonene som er nåtidens virkelighet ...